

1163

Nr.
van het arrest

Nr. 82 P 95
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zitting houdende
te Antwerpen, Achtste Kamer,
rechtdoende in correctionele zaken,
spreekt het volgende arrest uit:

Inzake 82 P 95:

ZAAK I: notitienuummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1.
handelsagent - afgevaardigd beheerder,
geboren te _____ op _____
wonende te _____
thans
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester _____ advocaat bij de balie
te _____

2.
garagehouder,
geboren te _____ op _____
wonende te _____
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
 Meester advocaat bij de balie
 te

3.

gepensioneerde,
 geboren te m.
 wonende te
 Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
 Meester advocaat bij de balie
 te

4.

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
 advocaat bij de balie te

5.

te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
 advocaat bij de balie te

Beklaagd van: te

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen gepleegd worden (artikel 66 Strafwetboek).

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de tweede en derde: als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toege staan of gedoogd;

de eerste: als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven:

op het omliggend goed gelegen te kadastreerd als met een globale oppervlakte van 805m² eizendom van geboren te op
(4/6/VE + 2/6/VG), geboren te
te op 15 mei 1957 (1/6/NE) en geboren te
te op 20 november 1952 (1/6/NE), hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven gedurende de hierna vermelde periode in stand gehouden:

de eerste:

van 29 april 1992 tot 23 oktober 1992:

twee reclame-aanplakborden, met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

de tweede en de derde:

van 1 september 1985 tot 23 oktober 1992:

- a) twee reclameborden,
- b) een metalen constructie dienstig voor het tentoonstellen van voertuigen

de vierde:

Gedagvaard om zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

de vijfde:

Gedagvaard om zich met de tweede burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd.
15.3.1994

Beklaagd van: tede eerste, de tweede en de derde,

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd. (art. 66).

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, bij het gebruik van een grond voor het opstellen van vast of verplaatsbare inrichtingen of als eigenaar die de opstelling heeft toestaan of veroorzaakt, op het onroerend goed

gekadastraerd als met een globale oppervlakte van 400 m², eigendom geboren te 14.6.1938 en geboren te

2.3.1939, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook gedurende hierna vermelde periode inbreuk te hebben gemaakt op de hierna bepaalde voorschriften vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV voor voornoemde wet, namelijk :

van 2 september 1982 tot 23 augustus 1992,

op artikel 11 van de gemeentelijk bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van dd. 31 juli 1948 stellende " zonder voorafgaande geschreven toelating van het College van Burgemeester en Schepenen is het verboden op welke grond en op welke afstand ook van de openbare weg voorwerpen en toestellen van welke aard ook die op een gebouw staan langs de openbare weg of uitsprong maken op of boven de openbare weg te plaatsen, te veranderen of te herstellen of af te breken ", thans strafbaar gesteld bij artikel 68 van de gemeentelijke bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984 en door de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening op 26 maart 1986 (BS 21 mei 1986) stellende : " niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke bouwvergunning van het college van Burgemeester en Schepenen een reclame-aanplakbord plaatsen of instandhouden "

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koop, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt, of bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt.

de vierde,

Gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren met de eerste voor de veroordelingen tot de kosten hoofdelijk de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmeer hij belast werd.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van gedaagden door de bewaarder der Rvzatheken kantoor te dd° 31.1.1994

ZAAR III: notitienummer

inzake van HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. handelsagent - afgevaardigd beheerder,
geboren te op
wonende te
thans
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld;

2. technisch ~~tekenaar~~
geboren te op
wonende te
Iranes;

beklaagde.

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie te
Antwerpen,

3. secretaresse.
geboren te op
wonende te
Belgische;

beklaagde,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

4. gevestigd te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij.

vertegenwoordigd zoals voormeld;

Beklaagd van: te
ber 1992

van 9 april 1990 tot 20 novem-

BETICHT VAN: te
vember 1992,

van 19 april 1990 tot 20 no-

de eerste, de tweede en de derde,

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd. (art. 66).

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, bij het gebruik van een grond voor het opstellen van vast of verplaatsbare inrichtingen of als agenaar die de opstelling heeft toestaan of gedoord, op het zijroerend goed gelegen te

met een globale oppervlakte van 511 m²,
eigendom van geboren te
en geboren te
door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van voornoemde wet, namelijk van artikel 68 van de gemeentelijke bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 17 september 1984 en door de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening op 26 maart 1986 (BS 21 m. 1986 en dat luidt: "niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke bouwvergunning van het college van Burgemeester en Schepenen een reclame-aanplakbord plaatsen of instandhouden.

Minstens van 19 april 1990 tot 4 december 1990,

op art. 11 van de gemeentelijke bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van dd. 31 juli 1948 stellende "zonder voorafgaande geschreven toelating van het college van Burgemeester en Schepenen is het verboden op welke grond en op welke afstand ook van de openbare wegvoorwerpen en toestellen van welk aard ook die op een gebouw staan langs de openbare weg of uitsprong maken op of boven de openbare weg te plaatsen, te veranderen, te herstellen of af te breken."

en van 5 december 1990 tot 20 november 1992,

op art. 68 van de gemeentelijke bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van Antwerpen op 11 september 1984 stellende "niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen een reclame-aanplakbord plaatsen of instandhouden."

Met de uitsluiting voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit omliggende goederen koop, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

de vierde,

Gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren met de eerste voor de verbodelingen tot de kosten hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmeer hij belast werd.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van gedaagden door de bewaarder der hypotheek kantoor te dd° 9.2.1994.

ZAAK IV: notitienummer**inzake van HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:**

1.
handelsagent - afgevaardigd beheerder.
geboren te
wonende te
thans
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld;

2.
bestuurder maatschappij onroerende goederen,
geboren te
wonende te

Belg;

beklaagde,ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie te

3.
advocaat,
geboren te
wonende te
Belgische;

beklaagde,ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie te

4.
bestuurder van vennootschappen.
geboren te
wonende te

Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

5.
zonder beroep,
geboren te op
wonende te

Belgische;

beklaagde,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

6.
zonder beroep,
geboren te op
wonende te
Belgische;

beklaagde,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

7.
gevestigd te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester

advocaat bij de balie te

8.

gevestigd te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij.

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

Beklaagd van: te

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering, zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB).

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde,

als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd;

de eerste,

als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven;

op het onroerend goed gelegen te gekadastréerd als met een globale oppervlakte van 732 m², eigendom van

en

en

en

en

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven, van 26 februari 1990 tot 23 oktober 1992 te hebben instandgehouden, namelijk: een reclamebord op houten palen.

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkooft, te koop of te huur zet, verkooft of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

de zevende :

Gedagvaard en zich met de eerste burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar aangesteld, bestuurder, beheerder, orgaan of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarwa hij belast was.

de zchttste :

Oedagvaard om zich met de zede burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklagde, haar bestuurder, behaarder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarzee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder den Hypotheken kantoor te dd. 19.04.1994.

**ZAAK V: notitienummer
inzake van HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:**

1. handelsagent - afgevaardigd beheerder,
geboren te on
wonende te
thans
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld;

2. bloembollenkweker,
geboren te op
wonende te
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie
te

3. zonder beroep.
geboren te on
wonende te
Belgische;

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie
te

- 4.

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd zoals voor-
meld;

Beklaagd van tede eerste, tweede en derde:

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen gepleegd worden (artikel 66 Strafwetboek).

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

de tweede en derde: als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd.

de eerste: als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven:

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 350m², eigendom van geboren te op en

hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven van 27 juli 1989 tot 23 augustus 1992 te hebben in stand gehouden, namelijk twee reclamepanelen (4,88m x 3,66m).

B. van 27 juli 1989 tot 23 augustus 1992:

Bij inbreuk op de artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, bij het gebruik van een grond voor het opstellen van vaste of verplaatsbare inrichtingen of als eigenaar die de opstelling heeft toegestaan of gedoogd,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 304m², eigendom van geboren te of en geboren te op

door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van voornoemde wet, namelijk van artikel 68 van de gemeentelijke bouwverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984 en door de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening op 26 maart 1986 (BS 21 mei 1986) en dat luidt: niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke bouwvergunning van het College van Burgemeester en Schepenen een reclame-aanplakbord plaatsen of in stand houden in casu twee reclamepanelen aan gebracht tegen de zijgevel.

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkooft, te koop of te huur zet, verkooft of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt, of bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt.

de vierde:

gedagvaard om zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te ho-
fen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de
tenlastelèggingen A en B ingevolge de artikelen 162 en 194 van het
wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten las-
te van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestel-
de of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening
van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklag-
den door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd.
4 oktober 1993,

ZAAK VI: notitienummer**inzake van HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:**

1. ...

2. **technisch tekenaar,
geboren te op
wonende te****Belg;****beklaagde,****ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester Advocaat loco Meester
advocaat bij de balie te**3. **zonder beroep,
geboren te op
wonende te****Belgische;****beklaagde,****ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester Advocaat loco Meester
advocaat bij de balie te**4. **handelsagent - afgevaardigd beheerder,
geboren te
wonende te
thans
Belg;****beklaagde,****ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld;**

5. gevestigd te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd zoals voormeld;

Beklaagd van tede eerste, de tweede, de derde en de vierde,

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zoodainge hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB).

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

de tweede en de derde,

als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd,

de eerste en de vierde, als huurders,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als met een globale oppervlakte van 308 m², eigendom van

en

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven, van 19 november 1990 tot 3 augustus 1993 te hebben instandgehouden, namelijk :

de eerste, de tweede en de derde ,

1 reclamepaneel,

de tweede, de derde en de vierde ,

1 reclamepaneel.

Met de omstandigheid voor de eerste en de vierde dat zij wegens hun beroep of activiteit vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen.

de vijfde ,

Gedagvaard om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren met de vierde voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

de zesde ,

Gedagvaard om zich met de eerste burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de beklaagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken kantoon te dd. 3.2.1994 =

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 22 december 1994 door beklaagden
reldt en
- 23 december 1994 door het Openbaar Ministerie
tegen beklaagden en
- 23 december 1994 door beklaagden
en de burgerrechtelijk
aansprakelijke partijen en
- 23 december 1994 door het Openbaar Ministerie
tegen beklaagden en
en de burgerrechtelijk aansprakelijke
partijen en
- 23 december 1994 door het Openbaar Ministerie
tegen beklaagden en de burger-
rechtelijk aansprakelijke partij
- 23 december 1994 door het Openbaar Ministerie
tegen beklaagden en
- 27 december 1994 door beklaagde
en
- 27 december 1994 door beklaagde
en
- 28 december 1994 door beklaagden
en en de burgerrechtelijk
aansprakelijke partij

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op
14 december 1994 door de zesentwintigste kamer (1
rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te
Antwerpen, dewelke rechtdoende in correctionele
zaken als volgt besliste:

- Voegt de zes voornoemde zaken samen;
- Heromschrijft de feiten van zaak II, zaak III
en zaak V en naast de tijdsbepalingen wat
betreft aan als
volgt:

zaak II:

"Bij inbreuk op de art. 44 par.1, 64, 65 en 69 van de
wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimte-
lijke ordening en van de stedebouw zonder voorafgaande
schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het
college van burgemeester en schepenen, de 1^e als
huurder, de 2^e en 3^e als medeëigenaars die de opstel-
ling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben
toegestaan of gedoogd, de hierna vermelde werken in
art. 44 onschreven gedurende hierna vermelde periode
te hebben instandgehouden, nl. een reclameaanplakbord
de eerste : van 13.12.1986 tot 23.8.1992,
de tweede en de derde : van 2.9.1982 tot 23.8.1992

en dit op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als
met een globale oppervlakte van 400 m², eigendom
van
en van

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt, of bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt."

Zaak III:

"Bij inbreuk op de art. 44 par.1, 64, 65 en 69 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de 1^e als huurder, de 2^e en 3^e als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd, de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven gedurende hierna vermelde periode te hebben instandgehouden, nl. een reclameaanplakbord van 19.4.1990 tot 20.11.1992 en dit op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als met een
globale oppervlakte van 511 m², eigendom van an van
te

Met de omstandigheid voor eerste gedaagde dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt".

Zaak V:

"Bij inbreuk op de art. 44 par.1, 64, 65 en 69 van de wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de 1^e als huurder, de 2^e en 3^e als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd, de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven gedurende hierna vermelde periode te hebben instandgehouden, nl. twee reclameaanplakborden van 27.7.1989 tot 23.8.1992 en dit op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als met een globale oppervlakte van 369
m², eigendom van an van

Met de omstandigheid voor eerste gedaagde dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkoopt, te koop of te huur zet, verkoopt of

in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt².

VERCORDEELT -

voor de vermengde feiten van zaak I, zaak II (zoals heromschreven), zaak III (zoals heromschreven), zaak IV, zaak V (zoals heromschreven) en zaak VI tot een geldboete van TIENHONDERD FRANK.

voor het feit van zaak I (zoals heromschreven) elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

voor het feit van zaak II (zoals heromschreven) elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

voor het feit van zaak III (zoals heromschreven) elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

en voor het feit van zaak IV elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

en voor het feit van zaak V (zoals heromschreven) elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

en voor het feit van zaak VI elk tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK.

Veroordeelt elke veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van TIEN FRANK.

De kosten van zaak I belopen 2.423 frank, van zaak II 2.420 frank, van zaak III 2.715 frank, van zaak IV 6.699 frank, van zaak V 2.458 frank en van zaak VI 3.903 frank.

Veroordeelt tot 1/3e van de kosten van zaak I, 1/3e van de kosten van zaak II, 1/3e van de kosten van zaak III, 1/6e van de kosten van zaak IV, 1/3e van de kosten van zaak V en 1/4e van de kosten van zaak VI.

Veroordeelt elk tot 1/3e van de kosten van zaak I.

Veroordeelt elk tot 1/3e van de kosten van zaak II.

Veroordeelt elk tot 1/3e van de kosten van zaak III.

Veroordeelt elk tot 1/6e van de kosten van zaak IV.

Veroordeelt Angelina elk tot 1/3e van de kosten van zaak V.

Veroordeelt elk tot 1/4e van de kosten van zaak VI.

Legt elke veroordeelde een vergoeding op van 1.000 frank ingevolge art. 91 T.S., gew. KB.23.12.1993.

Verklaart: burgerrechtelijk aansprakelijk met
 met
 voor de veroordeling tot de kosten uitgesproken lastens
 in hun hoedanig-
 heid van bestuurders, beheerders, organen, aangestelden of lasthebbers.

Zegt dat bij toepassing van art. 1 der wet van 5 maart 1952, gewij-
 zigt door de wet van 26.6.1992 en - 24.12.1993, de
 geldboeten vermeerderd zijn met 990 decimes per frank,
 en de -
 bijdragen vermeerderd zijn met 1490 decimes per frank, zodat -
 die geldboeten respectievelijk 1.000.000, 20.000, en 200.000 frank

en die bijdragen 1.500 frank elk - bedragen;
 bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten
 vervangen kunnen worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn
 vermeld in artikel 40 van het strafwetboek,
 op 3 maanden voor de boeten van 10.000 en 2.000 frank - en 2 maan-
 den voor elke boete van 200 frank.

Inzake 268 P 96:

ZAAK: notitienuummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

t e g e n:

handelsagent - afgevaardigd beheerder,
geboren te op
wonen te
thans
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld;

2.

BERICHT VAN:

te

hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder vooraangaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, de lokaal als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd, de eerste als huurder of gebruiker die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed mitsaan te gekscreerd als

eigendom van met maatschappelijke zetel gevestigd te

de hierinverwante werken in art. 44 geschreven, A. tussen 31 oktober 1992 en 1 december 1992 te hebben uitgevoerd B. van dan af tot 27 oktober 1993 te hebben instandgehouden, namelijk een dubbelzijdig reclamepaneel (2 x 20m2)

Met de constantheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verhuurt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vast of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

Gezien het bewijs van overschrijving van de danverdring van bekladden door de bevoegde dan bevestigde metoor te dd. 7 juni 1995,

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op:

- 31 januari 1996 door beklagde tegen alle beschikkingen,
- 1 februari 1996 door het Openbaar Ministerie,

tegen het vonnis op verzet tegen het verstekvonnis dd. 4 OKTOBER 1995, op tegenspraak gewezen op 24 JANUARI 1996 door de 26 kamer (1 rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te ANTWERPEN, hetwelk, rechtdoende in correctionele zaken, besliste als volgt:

VEROORDELT beklagde hoofdens de vernegde feiten A. en B. tot een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN, en tot een geldboete van TWEEHUIZEND FRANK

Vervolgt tot de 1/2 van de kosten van het eerste vonnis zijnde in totaal 2.588fr. en 1.294fr. en tot de kosten van huidig verzetvonnis zijnde 3.963fr., daarin bevraven de kosten van de betekening van het vonnis bij verzet;

Verplicht. veroordeelde tot het betalen van een bijdrage van TIEN FRANK

Verplicht veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 1.000 Frank, bij toepassing van art. 91 K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door K.B. van 23 december 1993.

Zegt dat bij toepassing van art. 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26.6.1992 de geldboete van 2.000 frank,

en de bijdrage van Eén frank, bij wet dd 24.12.1993,

vermeerderd wordt met 1990 decimes per frank, zodat die geldboete 200.000 frank,

en die bijdrage 2.000,- FRANK zullen bedragen ; bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 2.000,- frank,

Aangezien vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twee maanden heeft opgelopen ; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen ;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1954, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf,

uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf heden en dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het venia niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien

Beveelt de gemachtigde ambtenaar of het college van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats

Zegt voor recht dat de veroorzaker gehouden is alle uitvoeringskosten, vermeerderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoef van een staat, groot en invorderbaar verklaard door de bevoegde autoriteit.

Gelet op het verstekvonnis dd. 4 OKTOBER 1995
waarbij:

de eerste beklaagde voor de vermengde tandataleggingen A en B
werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien dagen en tot
een geldboete van tweeduizend Frank

hij werd verplicht tot het betalen van:

- een bijdrage van tien Frank,
- een vergoeding van duizend Frank,
- 1/2 van de kosten van het geding, begroot 2500 Frank in het
totaal;

bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewij-
zigd door de wet van 26 juni 1992 voor de boete en door de wet van
24 december 1993 voor de bijdrage, de boete werd vermeerderd met
990 decimes en de bijdrage met 1990 decimes, zodat de boete
tweehonderdduizend Frank en de bijdrage tweeduizend Frank
bedragen;

de vervangende gevangenisstraf voor de boete werd bepaald op
drie maanden

De Rechtbank:

beval dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden
binnen een termijn van 20 dagen te rekenen vanaf 4 oktober 1995 en
dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en
Schepenen, ingeval het vonnis niet ten uitvoer werd gelegd van
ambtwege in de uitvoering ervan ken worden voorzien;

machtigde de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester
en Schepenen de, van de herstelling van de plaats afkomende
materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en
te vernietigen op een door haar gekozen plaats;

zei voor recht dat de eerste veroordeelde (solidair met
medeveroordeelde) gehouden waren alle uitvoeringskosten, vermitsder
nut de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te
vergoeden op vertoon van een staat, begroot en inwendbaar
verklaard door de beslagrechter;

Inzake 802 P 96:

ZAAK notietienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. handelsagent, afgevaardigd beheerder,
geboren te on
wonende te
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld,

2. ...

3. ...

Beklaagd van te

de eerste...

Hetzij door het wettbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wettbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd. (art. 66-SWB)

Bij inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de arts. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de tweede: als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd, de eerste: als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven: op het onroerende goed gelegen te gekadastraard als met een totale oppervlakte van 5.310 m², eigendom van: wettland onder de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven, A. op 13 mei 1993 te hebben uitgevoerd, B. van dan af tot 13 september 1994 te hebben in stand gehouden, namelijk 2 reclameborden op palen (1 x 2 m).

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wagens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkoopt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

De derde gedagvaard en zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de verdachte, zijn bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lestehebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaxden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 2. 1. 1994 en 12. 2. 1994

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 10 juni 1996 door beklaagde
- 19 juni 1996 door het Openbaar Ministerie tegen

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 5 juni 1996 door de 26ste kamer (1 rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dewelke rechtdoende in correctionele zaken als volgt besliste:

- veroordeelt beklaagde hoofdens de vermengde feiten A en B (evenwel voor de beperkte periode van 13/08/1994 tot 13/09/1994) tot een hoofdgevangenisstraf van 15 dagen met uitstel voor 3 jaar en tot een geldboete van 2.000 fr. x 150 = 300.000 fr. of 3 maanden

- verplicht beklaagde tot betaling van een bijdrage van 10 fr. x 200 = 2.000 fr.

- legt beklaagde een vergoeding op van 1.000 fr.

- veroordeelt beklaagde in de 1/2 van de kosten van het geding belopende 3.402 fr.

* * * * *

85 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96

31

Inzake 1170 P 96:

ZAAK notitienuummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

t e g e n:

1. handelsagent, afgevaardigd beheerder,
geboren te op
wonende te
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld,

2. ...

3.

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd zoals voormeld;

Beklaagd van: tede eerste: . . .

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB)

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de 2^e als huurder,

de 1^e als gebruiker en/of onderhuurder (die tot de werken opdracht heeft gegeven),

op het onroerend goed gelegen te

lelei, gekadastraerd als

eigendom van

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 4 augustus 1992 en 1 september 1992 te hebben uitgevoerd,

B. van dan af tot 18 oktober 1994 te hebben instandgehouden,

n): een buitengebruik gestelde opligger met 4 reclamepanelen van elk 4,88m x 3,66m;

met de omstandigheid voor de 1^e dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkooft, te koop of te huur zet, verkooft of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt;

De derde gedagvaard om zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen A en B, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het wetboek van strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de verdachte, zijn/haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die de misdrijven bezaan heeft in de uitvoering van het ambt waarmee hij belast was;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd: 5.2.1996

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 25 oktober 1996 door beklaagde en derde gedaagde
- 5 november 1996 door het Openbaar Ministerie

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 21 oktober 1996 door de 1° kamer (1 rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dewelke rechtdoende in correctionele zaken als volgt besliste:

- Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten A en B tot een geldboete van 2.000 fr. x 150 = 300.000 fr. of 3 maanden.
- Verplicht beklaagde tot betaling van een bijdrage van 10 fr. x 200 = 2.000 fr.
- Legt beklaagde een vergoeding op van 1.000 fr.
- Veroordeelt beklaagde in de 1/2 van de kosten van het geding belopende 2.765 fr.
- Verklaart derde gedaagde burgerlijk verantwoordelijk met eerste beklaagde voor de veroordeling tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen A en B, ingevolge de artikelen 162 en 194 Sv., die uitgesproken zijn ten laste van eerste beklaagde, zijn bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die de misdrijven begaan heeft in de uitvoering van het ambt waarmee hij belast was.

85 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97

34

Inzake 498 P 97:

ZAAK notitienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

t e g e n:

I. handelsagent. afgevaardigd beheerder,
geboren te op
wonende te
Belg;

beklaagde.

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld.

85 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97

35

2.

handelaar,
geboren te
wonende te
Belg;

op

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie
te

3.

zonder beroep,
geboren te
wonende te
Belgische;

op

beklaagde,

ter terechtzitting aanwezig, bijgestaan door
Meester advocaat bij de balie
te

4.

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd zoals voor-
meld;

85 P 95
268 P 96
802 P 96
1178 P 96
498 P 97

Beklaagd van te

de eerste, de tweede en de derde

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op de art. 44 par. 1, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedsbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen,

- de eerste als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,
- de tweede en de derde als medeigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd,
- op de hierna vermelde onroerende goederen hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

A. op 21.11.1994 te hebben uitgevoerd,

B. van dan af tot op heden te hebben instandgehouden,

nl. 1. twee reclamepanelen (10 m. x 5,4 m. h.)

op het onroerend goed gelegen te

kadastraal als met een oppervlakte van 120 m², eigendom
van geboren

2. twee reclamepanelen (10 m. x 5,4 m. h.)

op het onroerend goed gelegen te

kadastraal als met een oppervlakte van 574 m², eigendom
van geboren
en geboren

met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

De vierde gedagvaard om zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen ingevolge de art. 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de verdachte, haar bestuurder, beheerder, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te Id. 3 januari 1997.

85 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97

37

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 26 maart 1997 door beklaagde

- 27 maart 1997 door het Openbaar Ministerie

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 17 maart 1997 door de 1C kamer (1 rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dewelke rechtdoende in correctionele zaken als volgt besliste:

VEROORDEELT

- eerste beklaagde tot een geldboete van tweeduizend frank.

- tweede en derde beklaagden ieder tot een geldboete van honderdvijftig frank.

Verplicht iedere veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van elk een bijdrage van tien frank, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, en gebracht op tweeduizend frank.

Verplicht iedere veroordeelde tot betaling van 1/3 van de kosten van het geding belopende 2.114,- frank en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, ieder tot een vergoeding van duizend frank.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993 de geldboeten van 2.000,- frank en van 150,- frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank; zodat die geldboeten respectievelijk 400.000,- frank en 30.000,- frank zullen bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 2.000,- frank, en op één maand voor elke geldboete van 150,- frank;

Verklaart vierde gedaagde burgerlijk verantwoordelijk voor de veroordelingen tot de kosten uitgesproken lastens eerste beklaagde, haar bestuurder, beheerder, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

Inzake 613 P 97:

ZAAK: notitienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

t e g e n:

1. handelsagent. afgevaardigd beheerder,
geboren te op
wonende te
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting bijgestaan zoals voormeld,

2. handelaar,
geboren te op
wonende te
Belg;

beklaagde,

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat bij de balie te

3.

burgerrechtelijk aansprakelijke partij,

ter terechtzitting vertegenwoordigd zoals ver-
meld;

82 p 95
268 p 96
802 p 96
1170 p 96
498 p 97
613 p 97

Beklaagd van:

te Antwerpen :

de eerste en tweede:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op de arts. 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de arts. 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970,

- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de tweede: als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd,

de eerste: als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven;

op het onroerende goed gelegen te rekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 1.593 m², eigendom van

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven,

van 4 augustus 1992 tot 6 oktober 1995 te hebben instandgehouden, namelijk een reclamewagen met 2 X 20 m² panelen.

Met de omstandigheid voor de eerste dat hij wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkoopt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt.

De derde: gedagvaard om zich met de eerste burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van de verdachte, zijn bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmede hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaanden door de bewaarder der Hypothekenkantoor te dg. 8 mei 1996,

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

40

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 6 mei 1997 door beklaagde
- 6 mei 1997 door beklaagde
- 7 mei 1997 door het Openbaar Ministerie

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 23 april 1997 door de 4C kamer (3 rechters) van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dewelke rechtdoende in correctionele zaken als volgt besliste:

VEROORDEELT

eerste beklaagde tot een geldboete van TWEEDEUIZEND FRANK

tweede beklaagde tot een geldboete van ZEVENHONDERDVIJFTIG FRANK

Verplicht elke veroordeelde, als bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van IEDER een bedrag van TIEN FRANK, bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank, gebracht op tweeduizend frank.

Verwijst beide beklaagden solidair tot de kosten van het geding zijnde 4.035,-frank in totaal.

Verklaart derde gedaagde burgerlijk verantwoordelijk met eerste beklaagde voor de veroordeling tot de kosten, die worden uitgesproken ten laste van de eerste beklaagde, zijn bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf heeft begaan in de uitvoering van het ambt waarmee hij belast was.

Verplicht elke veroordeelde tot betaling, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993, van IEDER een vergoeding van DUIZEND Frank.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboetes van 2.000,-frank en 750,-frank vermeerderd zijn met 1990 decimes per frank, zodat die geldboetes 400.000,-frank en 150.000,-frank zullen bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboetes vervangen kunnen worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden voor de geldboete van 2.000,-frank en op drie maanden voor de geldboete van 750,-frank.

Verklaart verbodt het vermogensvoordeel ten bedrage van 380.000,-FRANK (driehonderdtachtigduizend frank) conform artikel 42, 3° SWB

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

Gehoord de Heer Raadsheer, in zijn verslag;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklaagden en de burgerrechtelijk aansprakelijke partijen in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd;

Gelet op de neergelegde conclusies en stukken;

* * * * *

Overwegende dat de hogere beroepen regelmatig zijn naar vorm en termijn;

Overwegende dat er aanleiding is de strafdossiers nummers 82 P 95, 268 P 96, 802 P 96, 1170 P 96, 498 P 97 en 613 P 97, in het belang van een goede rechtsbedeling, samen te voegen;

Overwegende dat voor alle beklaagden voorafgaand vast te stellen is dat de vervolgte feiten thans strafbaar zijn gesteld onder de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Vlaams Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996;

1.

Overwegende dat, na de samenvoeging van voormelde zes strafdossiers, deze beklaagde vervolgd wordt voor feiten zich uitstrekkende over een periode die een aanvang neemt op 2 september 1982 (aanvangsdatum van dossier not. en eindigt op 16 december 1996 (einddatum van not. he-den", zijnde de datum van het bevel tot dagvaarding - stukken 12 en 13);

Overwegende dat voor zover feiten gepleegd tussen 2 september 1982 en 11 februari 1984 aanhangig werden gemaakt, de eerste rechter onbevoegd was en het Hof thans ook onbevoegd is om hiervan kennis te ne-

82 P 95
268 P 96
802 P 96
170 P 96
498 P 97
613 P 97

42

men, deze feiten eventueel gepleegd zijnde voor de strafwaardige leeftijd van 18 jaar van deze beklaagde, die geboren is op

Overwegende dat voor het overblijvende deel van voormelde periode vast te stellen is dat beklaagde Van Dyck wegens gelijkaardige feiten reeds veroordeeld werd bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 26 mei 1997, vonnis dat kracht van gewijsde bekomen heeft en waarvan een eensluidend afschrift aan het dossier werd gevoegd;

Overwegende dat, indien de schuld van beklaagde aan huidige feiten bewezen zou zijn, meteen zou vast te stellen zijn dat deze feiten door eenheid van opzet verbonden zijn met die waaraan de beklaagde schuldig bevonden werd bij voormeld vonnis dat aan het Hof werd overlegd;

Overwegende dat door het gezag van gewijsde van het vonnis van de correctionele rechtbank dd. 26 mei 1997 de straffordering vervallen is en de huidige strafrechter zonder rechtsmacht is voor zover het feiten betreft die zouden gepleegd zijn tussen 10 februari 1984 en 31 juli 1994, datum waarop het artikel 65 van de strafwet gewijzigd werd door de wet van 11 juli 1994;

Overwegende dat voor wat betreft de misdrijven die zouden gepleegd zijn tussen 30 juli 1994 en 16 december 1996 (of gelet op het voortdurende karakter van het misdrijf van instandhouding "van 31 juli 1994 tot en ten laatste tot 16 december 1996"), zo deze bewezen zouden zijn, de reeds uitgesproken voormelde straf voor een juiste bestraffing van al de misdrijven onvoldoende lijkt;

dat aldus enkel de schuld van beklaagde te onderzoeken is aan de feiten voorwerp van vervolging in de hiernavermelde notitieszaken:

- van 31 juli 1994 tot 18 oktober 1994;
 - van 31 juli 1994 tot 6 oktober 1995;
 - van 31 juli 1994 tot 13 september 1994
- en
- van 21 november 1994 tot 16 december 1996;

Overwegende dat beklage in geen der voor-

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

43

melde dossiers de materialiteit van de feiten (de aanwezigheid van de reclameborden en de instandhouding ervan) betwist, maar in hoofdorde stelt dat de feiten hem niet kunnen toegerekend worden;

Overwegende dat in dit verband vast te stellen is:

Overwegende dat beklaagde hier enkel gehoord werd op 23 oktober 1992, hetzij voor de gecrimineerde periode in zijn hoedanigheid van afgevaardigde beheerder;

dat de al of niet toerekenbaarheid in de periode waarover nog te oordelen valt derhalve in andere dossiers moet onderzocht worden;

Overwegende dat beklaagde voor het eerst verhoord werd op 6 oktober 1995;

dat beklaagde verklaarde afgevaardigde bestuurder en strafrechtelijk verantwoordelijke van te zijn en behoorlijk gemachtigd te zijn om een verklaring namens af te leggen;

Overwegende dat verder vast te stellen is dat het huurcontract dd. 4 augustus 1992 (stuk 19/2) en de aanvraag tot vergunning (stuk 19/3) niet door beklaagde werden ondertekend;

Overwegende dat beklaagde werd verhoord op 9 augustus 1994 en alsdan verklaarde als afgevaardigde beheerder strafrechtelijk verantwoordelijk te zijn en behoorlijk gemachtigd om terzake een verklaring af te leggen;

Overwegende dat beklaagde verhoord op 30 januari 1995 verklaarde afgevaardigde beheerder te zijn, strafrechtelijk verantwoordelijk en behoor-

lijk gemachtigd een verklaring af te leggen;

dat hij eraan toevoegde kennis te hebben van de weigering van de vergunning door de gemeente, maar verklaarde beroep te hebben aangetekend en de beslissing te zullen afwachten;

Overwegende dat wanneer beklaagde in zijn hoger vermelde afgelegde verklaringen telkens de term "wij" gebruikte, zulks enkel kan uitgelegd worden als betrekking hebbende op de vennootschap die hij bestuurde,

Overwegende dat de feitelijke toerekening moet gebeuren aan de hand van de concrete elementen van de zaak;

Overwegende dat het juist is dat in geen der strafdossiers een onderzoek werd gedaan naar de organisatorische verdeling van de taken binnen het bedrijf;

Overwegende dat beklaagde nochtans telkens verklaarde strafrechtelijk verantwoordelijk te zijn en bij machte om te spreken namens de vennootschap, de rechtspersoon die de inbreuken gepleegd heeft;

Overwegende dat beklaagde dan ook thans slecht gekomen is om nadien voor de strafrechter te beweren dat anderen binnen de vennootschap strafrechtelijk verantwoordelijk zouden zijn voor de vergunningen of het gebrek daaraan;

dat het ongeloofwaardig overkomt dat, indien zulks het geval zou zijn, hij zulks niet zou medegedeeld hebben op het ogenblik dat hij werd verhoord met betrekking tot de strafrechtelijk verantwoordelijkheid, m.a.w. zich moest verantwoorden over straf feiten;

dat hij minstens impliciet zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid erkend heeft door also verklaringen af te leggen;

dat het trouwens normaal is dat diegene die de dagelijkse leiding van de rechtspersoon heeft op de hoogte is van strafrechtelijke inbreuken begaan door die rechtspersoon en dat in die zin zijn verklaringen dan ook te begrijpen zijn en niet zo maar weg te wuiven als puur formalisme;

82 p 95
268 p 96
802 p 96
1170 p 96
498 p 97
613 p 97

dat zijn latere en loutere beweringen dat anderen strafrechtelijk verantwoordelijk zouden zijn door niets gestaafd worden en ongeloofwaardig zijn;

dat het trouwens niet verwonderlijk is dat beklaagde geen enkel stuk (organigram of dergelijke) voorbrengt waaruit zijn bewering zou moeten blijken nu bestuurder op 8 augustus 1994 verklaarde dat er geen enkel stuk was waaruit blijkt dat de afgevaardigd bestuurder zulks zou geregeld hebben;

dat er in het strafdossier dan ook geen concrete elementen voorhanden zijn die er op zouden wijzen dat anderen strafrechtelijk verantwoordelijk zouden zijn voor de gepleegde inbreuken;

dat aldus alle concrete elementen naar hem verwijzen;

Overwegende dat het feit dat andere bestuurders, of gewone aangestelden, bepaalde stukken ondertekenen aan voormelde vaststellingen niets wijzigt nu het normaal is dat de materiële uitvoering van de taken door anderen gebeurt, in zijn opdracht gegeven in zijn hoedanigheid van afgevaardigde bestuurder die het dagelijks bestuur van de vennootschap waarneemt;

Overwegende dat aldus na hernieuwd onderzoek de schuld van beklaagde aan de feiten van de vier hogervermelde strafdossiers bewezen is gebleven;

dat er daarbij geen aanleiding is de incriminatieperiode te beperken zoals de eerste rechter deed (pas schuldig vanaf datum verhoor) nu het evident is dat beklaagde even goed voor als na zijn verhoor op de hoogte was of moest zijn van de gepleegde inbreuken en dat hij als afgevaardigd bestuurder even goed voor als na verhoor dezelfde wil had om de illegale reclame in stand te houden uit puur commerciële overwegingen;

Overwegende dat de verzwarende omstandigheid van het artikel 66 lid 3 van het Decreet op beklaagde van toepassing is, nu hij, i.e. de vennootschap voor wie hij strafrechtelijk terecht staat, een activiteit heeft als bedoeld in dit lid, nl. "het opstellen van vaste of verplaatsbare inrichtingen", in casu reclameborden;

dat uit de conclusies van beklaagde zelf blijkt dat zijn vennootschap in België duizenden reclameborden

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

heeft staan, zodat hij zeker beroepshalve in de sector werkzaam is en deze verzwaaring zonder de minste twijfel toepassing moet vinden;

dat een vergelijking met andere strafbepalingen, nl. het K.B. van 14 december 1959 betreffende het aanplakken en de reclame in landschappen en langs toeristische verkeerswegen, die andere feitelijke strafbare gedragingen viseren, irrelevant is;

Overwegende dat, rekening houdende met de reeds uitgesproken straf, de hierna vermelde bijkomende straf op te leggen is en verantwoord wordt door de zuiver commerciële drijfveer die als enige oorzaak is van het feit dat beklaagde alle geldende reglementeringen bewust bleef negeren;

Overwegende dat vast te stellen is dat inmiddels alle illegale reclameborden werden verwijderd, zodat de gevorderde herstelmaatregelen zonder voorwerp zijn;

2.

Overwegende dat deze beklaagde op 23 januari 1995 verklaarde dat het wagentje met publiciteit enige tijd voordien op zijn eigendom werd geplaatst zonder dat hij daarvan op de hoogte was (stuk 15/1) en dat hij nadien een vergoeding gevraagd heeft;

Overwegende dat deze verklaring ongeloofwaardig overkomt nu de door beklaagde ondertekende huurovereenkomst reeds dateert van 4 augustus 1992 (stuk 19/2) zodat hij derhalve vanaf die datum (zijnde de begindatum van de incriminatieperiode) alleszins zijn instemming heeft betuigd met de instandhouding van de publiciteit zoals zij is aangebracht ("om een remork te plaatsen");

dat beklaagde daarbij wel een maandelijks huurvoordeel van 10.000,- fr. bedong, maar zich om de wetmatigheid van de constructie blijkbaar niet bekommerde;

dat hij dan ook niet gehandeld heeft zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou gedaan hebben, zodat hij zich niet kan beroepen op een onoverkomelijke dwaling;

dat hij door de verdere verhuuring van de grond een onmisbare bijstand heeft geboden tot het wanbe-

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
513 P 97

drijft, bijstand zonder dewelke het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, nu hij nooit enig initiatief nam om het reclamewagentje te laten verwijderen;

Overwegende dat er geen aanleiding is om aan deze beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen nu hij zonder problemen geld wist te bekomen uit een illegale toestand en nu de hiernavermelde veroordeling geen risico van onevenredige sociale of economische declassering inhoudt;

dat de hiernavermelde geldboete rekening houdt met het goed gerechtelijk verleden van de beklaagde, maar ook met het motief dat hem aanzette de feiten te laten voortduren, het illegaal geldgewin, en met zijn financiële draagkracht;

3..

Overwegende dat beklaagde hun (van beide echtgenoten) grond verhuurde aan hij bij overeenkomst dd. 26 oktober 1994 voor een globale huurprijs van 46.000,-fr. per jaar;

Overwegende dat beklaagde op 6 december 1994 kennis kreeg van de onwettige toestand, maar verkoos om niet te verzoeken tot de verwijdering van de borden over te gaan, maar de laattijdige vergunningsaanvraag af te wachten;

dat beklaagde een tweede maal verhoord werd en kennis kreeg van de vordering tot afbraak, maar verkoos nog altijd te wachten, dit keer te wachten op de uitslag van een regularisatieaanvraag;

Overwegende dat beklaagde aldus zijn on-misbare medewerking heeft verleend aan de instandhouding van de illegale borden in de zin van artikel 66 van de strafwet en wel vanaf 6 december 1994 tot 16 december 1996;

Overwegende dat er geen aanleiding is om aan deze beklaagden het voordeel van de opschorting van de uitspraak te verlenen, nu de hiernavermelde veroordeling voor hen geen onevenredige sociale of economische declassering ten gevolge zal hebben;

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

dat de hierna vermelde geldboete rekening houdt met het blanco strafregister van de beklaagden maar ook met het financieel voordeel dat zij bekwamen;

4. de EIGENAARS-VERHUURDERS aan
namelijk:

1. en
2. en
3. en
4. en
5. en

Overwegende dat voor alle voormelde beklaagden sub 4. de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig gestuit is door het proces-verbaal van de zitting van de correctionele rechtbank dd. 14 december 1994;

Overwegende dat gemeenschappelijk is aan de strafdossiers van alle voormelde beklaagden het tijdstip van de vaststelling van de (eventuele) misdrijven;

dat inderdaad alle aanvankelijke processen-verbaal eenzelfde datum dragen, nl. deze van 26 februari 1990;

dat tevens gemeenschappelijk is aan deze vijf strafdossiers dat een eerste verhoor van de eigenaars plaats vond in het jaar 1990 en een tweede - ter kennisgeving van de vordering tot herstel - in het jaar 1991;

dat vervolgens dagvaardingen werden uitgebracht voor de zittingen van de correctionele rechtbank van respectievelijk 17 november 1993 (partijen sub 1 en 5), van 16 februari 1994 (partijen sub 2 en 3) en van 18 mei 1994 (partijen sub 4);

dat voor alle voormelde beklaagden en partijen, na samenvoeging van de strafdossiers, een vonnis tussenkwam op 14 december 1994;

dat voor allen de behandeling voor het Hof plaats vond op 7 mei 1998;

Overwegende dat aldus vast te stellen is:

- dat tussen enerzijds de datum van de vaststellingen en de onmiddellijk erop volgende verhoren, ingevolge dewelke de beklaagden kennis kregen van de mogelijke instelling van de strafvordering, en anderzijds de datum van behandeling voor de rechtbank er een termijn verstreek van minstens ruim drie jaar;

- dat tussen de datum van het bestreden vonnis en de datum van behandeling van de zaken voor het Hof er nog eens een termijn verliep van bijna 3 1/2 jaar;

Overwegende dat het dan ook niet te betwisten valt dat de redelijke termijn van artikel 6.1. EVRM overschreden werd, nu het toch eenvoudige dossiers betreft;

Overwegende dat het aan deze manifeste termijnoverschrijding te geven gevolg evenwel niet de "onontvankelijkheid van de strafvordering" (de vordering van het openbaar ministerie) is, nu de rechten van de verdediging van geen der beklaagden in enig opzicht geschonden werden, doch dat deze termijnoverschrijding niet meer toelaat om thans nog "een straf" - welke ze ook weze - op te leggen;

dat aldus wel - en alleen - de schuld van alle hierna vermelde beklaagden te beoordelen blijft;

4.1.

- de reclameborden:

Overwegende dat het verhuren van een grond voor het plaatsen van reclameborden slechts als een positieve daad van deelneming aan de oprichting (in het kader van artikel 66 Sw.) kan aanzien worden wanneer aangetoond wordt dat op het ogenblik dat het contract van verhuur wordt aangegaan, de verhuurder de wetenschap had of moest hebben dat er wederrechtelijke constructies zouden opgericht worden;

dat zulks te dezen niet blijkt zodat niet is aangetoond dat beklaagden de opstelling hebben gedoogd of toegestaan;

Overwegende dat met betrekking tot de instandhouding waarvoor de beklaagden vervolgd worden op te merken is dat weliswaar een eerste maal verhoord werd op 12 maart 1990 (stuk 6) doch dat

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

dit eerder een algemeen verhoor betrof waaruit blijkt dat de beklaagde in de mening verkeerde dat hij in regel was gelet op de betaling van diverse belastingen;

dat deze beklaagde pas op 28 oktober 1991 in kennis werd gesteld dat het instandhouden een zelfstandig misdrijf uitmaakte (ingevolge kantschrift van de procureur des Konings dd. 21 oktober 1991) en Feeds op 30 oktober 1991 de huurder bij aangetekend schrijven aanmaande de borden te verwijderen;

Overwegende dat van beklaagden, die geen deel hadden aan een wederrechtelijke oprichting, beklaagden waarvan moet gesteld worden dat hen desbetreffend geen enkele schuld treft, en die geconfronteerd worden met inbreuken gepleegd door een huurder, niet kan gevraagd worden dat zij verdere initiatieven zouden nemen;

dat hun schuld aan deze tenlastelegging dan ook niet bewezen is gebleven;

- de metalen constructie:

Overwegende dat het Hof hier verwijst naar de oordeelkundige redegeving van de eerste rechter (blz. 27 van het bestreden vonnis) om te besluiten tot de schuld van de beide beklaagden, schuld aan het in de tijd beperkte misdrijf, nl. "van 1 oktober 1989 tot 29 oktober 1991";

4.2.

Overwegende dat het Hof verwijst naar de oordeelkundige redengéving van de eerste rechter (blz. 28 van het bestreden vonnis) om te besluiten tot de schuld van deze beide beklaagden;

dat eerste beklaagde in zijn verhoor dd. 25 oktober 1991 louter een belofte deed om zich in te spannen voor de verwijdering van de reclaméborden, maar terzake nooit iets concreets ter kennis bracht;

4.3.

Overwegende dat de eerste rechter wel vaststelde dat de situatie van deze beklaagden afwijkend was van de voorgaanden maar toch tot hun schuld be-

82 P 95
268 P 96
802 P 96
170 P 96
496 P 97
613 P 97

sloot;

Overwegende dat hier vast te stellen is:

- dat beklaagden geen huurovereenkomst met afsloten, doch dat het reclamepaneel zich reeds bevond op de woning dewelke zij in april 1990 aankochten;
- dat zij onmiddellijk na verhoor en kennisname van de toestand, maatregelen troffen, nl. de arbeiders van de publiciteitsfirma beletten nieuwe affiches aan te brengen en aanmaanden om tot verwijdering van het bord over te gaan;
- dat zij nooit huurgelden ontvingen van

Overwegende dat de eerste rechter hun schuld liet steunen op de enkele overweging dat beklaagden na het aangetekend schrijven berust hebben "nu zij noch een klacht tegen neerlegden, noch zich tot de bevoegde rechtsinstantie wendden teneinde een einde te laten stellen aan het gepleegde bouwmisdrijf";

Overwegende dat het Hof niet inziet welke klacht uit hoofde van welk misdrijf de beklaagden zouden kunnen neergelegd hebben, het misdrijf van de instandhouding ten laste van beklagde reeds vastgesteld zijnde;

dat verder aan deze burgers te goeder trouw niet kan verweten worden geen verdere "gerechtelijke procedure" te hebben opgestart;

Overwegende dat de schuld van deze beklaagden dan ook niet bewezen is gebleven;

4.4. en consorten:

Overwegende dat het verhuren van een eigendom om er publiciteit op te plaatsen slechts dan als een positieve daad in het kader van de deelneming aan de wederrechtelijke oprichting kan beschouwd worden, indien tevens wordt aangetoond dat de verhuurder op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst wist of moest weten dat de huurder daarop wederrechtelijke constructies ging oprichten;

dat in hoofde van optredend na-

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

52

méns alle consorten in deze overeenkomst, deze wetenschap niet is aangetoond;

dat de overige beklaagden blijkbaar evenmin van iets wisten en pas na de vaststellingen van de rijks-wacht werden inlicht;

dat derhalve niet blijkt dat beklaagden de opstelling hebben gedoogd of toegestaan;

Overwegende dat wat de instandhouding betreft, het misdrijf waarvoor de beklaagden vervolgd worden, beklagde onmiddellijk na zijn verhoor op 11 juni 1990 passend reageerde met een aangetekend schrijven dd. 12 juni 1990;

dat uit het strafdossier niet blijkt dat beklaagden verder huurgelden bleven opstrijken;

dat om dezelfde redenen als aangehaald hierboven sub 4.3. de schuld van beklaagden aan de instandhouding niet bewezen is gebleven;

4.5.

Overwegende dat ook hier niet is aangetoond dat beklaagden door het afsluiten van de huurovereenkomst dd. 27 juni 1989 hun toelating gaven tot het oprichten van wederrechtelijk constructies, zodat niet aangetoond is dat zij de oprichting gedoogd of toegestaan hebben;

Overwegende dat, na kennisgeving van de inbreuk van de instandhouding en nadat hen gewezen werd op hun eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid, deze beklaagden geen enkel initiatief genomen hebben om een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand, zodat hun schuld bewezen is gebleven wat de instandhouding betreft;

5.

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeeldig gestuit is door het proces-verbaal van de zitting van het Hof dd. 25 juni 1998;

Overwegende dat wat hoger gezegd werd met betrekking tot de overschrijding van de redelijke termijn ook hier voor deze beklaagden geldt zodat enkel nog hun schuld ten bebordeling voorligt;

Overwegende dat beide beklaagden enkel vervolgd worden voor de instandhouding en dat de vaststelling aan de bouwgrond aan de

, eigendom van beide beklaagden, gebeurde op 19 november 1990;

dat beiden terzake op voormelde dag werden verhoord en kennis kregen van de overtreding van de stedenbouwwet door hun huurder;

dat beiden bij kantschrift van de procureur des Konings dd. 17 juni 1991 in kennis werden gesteld dat de instandhouding een zelfstandig misdrijf uitmaakt en dat zij in het hieropvolgend verhoor dd. 25 juni 1991 ter kennis gaven niet tot verwijdering te zullen overgaan;

dat hun beider schuld vaststaat;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak:

Gelet op de artikelen:

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 21 tot 27 van de wet van 17 april 1878 gewijzigd door de wet van 30 mei 1961 en door artikel 25 van de wet van 24 december 1993,
- 38, 40, 65, 66 van het Strafwetboek,
- 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970 en 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962 zoals aangevuld door artikel 2 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1984, thans 42, 66, 68 en 72 Ruimtelijke Ordening Coördinatie 22 oktober 1996,
- 1384 van het Burgerlijk Wetboek,
- 1 van de wet van 5 maart 1952 gewijzigd door artikel 48 van de wet van 20 juli 1991 en artikel 1 van de wet van 24 december 1993,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 betreffende het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden gewijzigd door artikel 3 van de wet van 24 december 1993,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950 gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 29 juli 1992 en art. 1 van het K.B. 23 december 1993,
- 162, 185, 190, 194, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering;

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

54

Ontvangt de hogere beroepen en er recht op doende:

Voegt de zaken 82 P 95, 268 P 96, 802 P 96, 1170 P 96, 498 P 97 en 613 P 97 samen;

Inzake

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de feiten gepleegd tussen 2 september 1982 en 11 februari 1984 van notitiën

Verklaart zich zonder rechtsmacht voor alle feiten gepleegd tussen 10 februari 1984 en 31 juli 1994 ingevolge het gezag van gewijsde van het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 26 mei 1997;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten van notitiën ^{feiten} teltkens van af 31 juli 1994 en deze van notitiën tot 16 december 1996 en veroordeelt beklaagde wegens deze overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. vermengde feiten tot een enkele bijkomende straf van DUIZEND FRANK verhoogd met 1 990 opdecimes en alzo gebracht op TWEEHONDERDDUIZEND FRANK of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND, de feiten gepleegd zijnde zowel voor als na 1 januari 1995;

Legt een vergoeding van DUIZEND FRANK op;

Wat de overige beklaagden betreft:

schreeft verklarenden. Nadar

vrij van de hen ten laste gelegde feiten en stelt hen en de als burgerrechtelijke aansprakelijk gedagvaarde ^{_____} buiten zake zonder kosten;

Verklaart ^{_____} schuldig aan het hem ten laste gelegde feit (notitiën ^{_____} en veroordeelt hem tot een geldboete van DRIEHONDERD FRANK verhoogd met 1 990 opdecimes en alzo gebracht op ZESTIGDUIZEND FRANK of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN, de feiten gepleegd zijnde zowel voor als na 1 januari 1995;

Verklaart en schuldig aan de feiten voor ieder beperkt vanaf 6 december 1994; hen ten laste gelegd (notitiën en veroordeelt hen ieder tot een geldboete van HONDERD FRANK verhoogd met 1.990 opdecimes en alzo gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN, de feiten gepleegd zijnde zowel voor als na 1 januari 1995;

Verklaart en schuldig aan het hen ten laste gelegde feit (notitiën enkel wat de metalen constructie betreft en telkens beperkt in de tijd van 1 oktober 1989 tot 29 oktober 1991 en veroordeelt ieder van hen tot een geldboete van VIJFTIG FRANK verhoogd met 890 opdecimes en alzo gebracht op VIERDUIZEND VIJFHONDERD FRANK of een vervangende gevangenisstraf van ACHT DAGEN, de feiten gepleegd zijnde zowel voor als na 11 augustus 1991;

Verplicht beklaagden

elk een bijdrage te betalen van TIEN FRANK vermeerderd met 1.990 opdecimes en alzo gebracht op tweeduizend frank en legt hen elk een vergoeding van DUIZEND FRANK op;

Verklaart louter schuldig:

telkens wat de instandhouding betreft;

Legt aan ieder van dezen een vergoeding van DUIZEND FRANK op;

Stelt voor alle schuldig verklaarde beklaagden vast dat het herstel werd uitgevoerd;

Kosten:

Zaak 82 P 95:

Verwist beklaagden

elk in één zeventiende van de kosten in beide aanleggen begroot op
35 886,-fr.

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

56

Laat de overige kosten ten laste van de Staat;

Stelt burgerrechtelijk aansprakelijke partij, buiten zake zonder kosten;

Verklaart burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroorzaking tot de kosten uitgesproken lastens beklaagde

Zaak 268 P 96:

Laat de kosten van beide aanleggen ten laste van de Staat;

Zaak 802 P 96:

Verwijst beklaagde in de kosten van beide aanleggen, begroot op 5 492,-frank;

Zaak 1170 P 96:

Verwijst beklaagde in de kosten van beide aanleggen, begroot op 4 047,-frank;

Verklaart burgerrechtelijk aansprakelijk voor deze kosten;

Zaak 498 P 97:

Verwijst beklaagden elk in één derde der kosten van beide aanleggen, deze in totaal begroot op 6 210,-frank;

Verklaart burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroordeling tot de kosten uitgesproken lastens beklaagde

Zaak 613 P 97:

Verwijst beklaagden ieder in hun deel van de kosten van beide aanleggen, begroot in hoofde van op 5 512,-fr. en in hoofde van op 4 349,-frank;

82 P 95
268 P 96
802 P 96
1170 P 96
498 P 97
613 P 97

57

Verklaart de N.V. Van Dyck burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroordeling tot de kosten uitgesproken lastens beklagde.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de achtste kamer van het HOF VAN BEROEP te A N T W E R P E N op

VIERENTWINTIG SEPTEMBER 1900 ACHTENNEGENTIG.

waar aanwezig waren:

Voorzitter,
Voorzitter,
Raadsheer,
Advocaat-Generaal,
Griffier.